

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Juan Carlos Castrejana López

Vastustaja: Ayuntamiento de Vitoria

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta ⁽¹⁾ klausli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis järjestikuste tähtajaliste teenistussuhete kasutamisest tuleneva kuritarvituse juhtudel ei näe määratud ajaks ametisse nimetatud ametnikele – erinevalt sellest, mis samas olukorras on ette nähtud ametiasutuste töötajate puhul – üldiselt ette õigust töösuhete edasikestmisele samal moel, nagu tähtajatult tööle võetud mitte alaliste töötajate puhul, st õigust jääda ajutiselt vabale ametikohale edasi seniks, kuni see õigusnormide alusel täidetakse või õigusnormides ette nähtud korras kaotatakse?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav: kas võrdväarsuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus võib asuda seisukohale, et ametiasutuse poolt tähtajaliselt tööle võetud töötaja ja määratud ajaks ametisse nimetatud ametniku olukord on sarnane, kui on toimunud tähtajaliste teenistus- või töösuhete kuritarvitav kasutamine, või peab liikmesriigi kohus lisaks tööandja samasusele, tehtud töö samasusele või sarnasusele ja teenistus- või töösuhete tähtajalisusele võtma sarnasuse hindamisel arvesse muid asjaolusid, näiteks isiku töö- või teenistussuhte erilist laadi või ametiasutuse enesekorraldamise pädevust, mis õigustavad nende kahe olukorra erinevat käsitlemist?
3. Kui vastus eelmistele küsimustele on eitav: kas tõhususe põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sobiva sanktsiooni üle peab toimuma vaidlus ja see tuleb määrata sama menetluse raames, mille käigus tuvastatakse tähtajaliste töö- või teenistussuhete kuritarvitav kasutamine, vastava menetlusküsimuse tõstatamise teel, nii et pooled saavad taotleda, väita ja tõendada seda, mida nad peavad selles osas sobivaks, või on sellega vastupidi kooskõlas kahju kannatanu suhtes uue haldus- või vajadusel kohtumenetluse algatamine?

⁽¹⁾ Lisatud nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 5. mai 2015. – Stock '94 Szolgáltató Zrt. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Kohtuasi C-208/15)

(2015/C 236/37)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Stock '94 Szolgáltató Zrt.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (edaspidi: „käibemaksudirektiiv“) artikli 1 lõiget 2, artikli 2 lõike 1 punkte a ja c, artikli 14 lõiget 1, artikli 24 lõiget 1, artiklit 73, artikli 78 lõike 1 punkti b ja artikli 135 lõike 1 punkti b ⁽¹⁾ tuleb tõlgendada selliselt, et integreerija ja integreeritava vahelise lepingu alusel kaubarneid ja krediidi andmist tuleb käibemaksu seisukohast käsitleda sõltumatute (*distinct and independent*) tehingutena või selliselt, et sõlmitakse selline üks (*single*) tehing, mille puhul tarnitud kauba hind ja antud krediidi intress kuulub maksustatava väärtuse alla?
2. Kui viimati esitatud tõlgendus on käibemaksudirektiiviga kooskõlas, siis kas seoses sellise ühe (*single*) tehinguga, mis koosneb korraga nii käibemaksukohustuslikust kaubarneist kui ka käibemaksuvabast teenuste osutamisest, võib käibemaksudirektiivi tõlgendada selliselt, et sellist tehingut võib lugeda erandiks käibemaksu tasumise üldpõhimõttest? Juhul kui vastus on jaatav, siis millised tingimused selleks peavad esinema?
3. Kas vastust eelmistele küsimustele muudab – ja kui, siis millises ulatuses – see asjaolu, et integreerija võib integreeritavale osutada lepingu alusel integreeritava taotlusel täiendavaid teenuseid ja osta integreeritava poolt toodetud kaupu?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Poola Vabariigi 6. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 25. veebruari 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-257/13: Poola Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-210/15 P)

(2015/C 236/38)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada tervikuna Euroopa Liidu Üldkohtu 25. veebruari 2015. aasta otsus kohtuasjas T-257/13: Poola Vabariik vs. komisjon;
- tühistada komisjoni 26. veebruari 2013. aasta rakendusotsus 2013/123/EL (teatavaks tehtud numbri C(2013) 981 all), mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid kulutusi, mida liikmesriigid on teinud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu, Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames ⁽¹⁾, osas, milles see jätab Euroopa Liidu rahastamise alt välja 28 763 238,60 euro ja 5 688 440,96 euro suurused kulutused, mille on teinud Poola Vabariigi akrediteeritud makseasutus;
- mõista mõlema kohtuastme kulud välja Euroopa Komisjonilt.